

Nr 561.

Av fru Johansson i Norrköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 135, angående anslag för budgetåret 1951/52 till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen.

Kungl. Maj:t föreslår i proposition nr 135 till årets riksdag, s. 40 f., att elva befattningar för s. k. konsulent- och koordinatorsuppgifter vid länsarbetsnämnderna och arbetsförmedlingarnas huvudkontor skola indragas. Förslaget innebär bland annat, att vid länsarbetsnämnden i Östergötlands län, där för närvarande såväl konsulent- som koordinatorstjänst finnes inrättad, en av befattningarna skall utgå ur personalplanerna.

Propositionen följer i denna punkt 1950 års arbetsförmedlingsutredning, som föreslagit indragning av flertalet konsulentbefattningar. I remissyttande häröver har arbetsmarknadsstyrelsen principiellt starkt betonat nödvändigheten av att länsarbetsnämnderna erhålla sådan personalutrustning, att de viktiga arbetsuppgifter, som åvila de nuvarande konsulenterna, icke eftersättas, och beträffande organisationen i Östergötland särskilt uttalat, att det med hänsyn till arbetsuppgifternas art och omfattning i detta folkrika och med avseende på näringsliv och arbetsmarknad rikt differentierade län icke är möjligt att sammanföra konsulent- och koordinatorsuppgifterna på en befattning, något som man, ehuru med tvekan och medveten om de uppenbara praktiska svårigheterna, ansett sig böra föreslå beträffande övriga län med för närvarande två befattningshavare för dessa uppgifter.

Departementschefen synes dela arbetsmarknadsstyrelsens uppfattning beträffande de ifrågakarande arbetsuppgifternas höga angelägenhetsgrad. Detta står jämväl i samklang med vad statsministern anförde i riksdagen den 30 maj 1949 till svar på en interpellation angående åtgärder för underlättande för gifta kvinnor att åtaga sig förvärvsarbete (A. K. prot. nr 23 § 26). Oaktat departementschefen i propositionen funnit sig kunna konstatera, att de av utredningen föreslagna indragningarna av konsulenttjänster otvivelaktigt innebära en försvagning av länsarbetsnämndernas kapacitet, har han likväl av besparingsskäl ansett sig böra tillstyrka bland annat indragningen av ifrågakarande befattning i Östergötland och sålunda icke kunnat taga hänsyn till arbetsmarknadsstyrelsens uttalande i denna fråga.

En sammanslagning av de nuvarande två konsulent- och koordinatorsbefattningarna i Linköping till en försteassistentbefattning skulle emeller-

tid med största sannolikhet få till följd, att de ifrågavarande arbetsuppgifterna icke kunna tillfredsställande handläggas inom länsarbetsnämnden. Man torde kunna antaga, att — för att använda propositionens ordval vid redovisningen av arbetsuppgifterna — i första hand de löpande arbetsuppgifterna, som nu åvila de båda befattningshavarna, samt de utredningar rörande aktuella arbetsmarknadsspörsmål, som påkallas av olika remisser, komma att taga den ende befattningshavarens hela tid i anspråk. Därigenom torde länsarbetsnämnden knappast få möjlighet att i önskvärd omfattning taga och genomföra erforderliga initiativ för förbättrande av sysselsättningen eller för att tillföra arbetsmarknaden ytterligare arbetskraft samt att över huvud taget fullgöra de uppgifter, som fordras för en aktiv arbetsmarknadspolitik. Det är att befara, att denna försvagning av nämndens kapacitet kommer att göra sig märkbar framför allt i fråga om de arbetsuppgifter, som åvila den nuvarande konsulenten för det kvinnliga arbetsmarknadsområdet, och bland dem särskilt uppgifterna att genom upplysningsverksamhet bland kvinnorna och effektivisering av förmedlingen för kvinnlig arbetskraft stimulera intresset bland dem för yrkesutbildning och en ambitiös insats i produktionslivet. Det vore förvisso olyckligt och knappast förenligt med god samhällsekonomi, om man genom den föreslagna indragningen nödgas helt eller delvis avstå från en verksamhet, som redan gett betydelsefulla resultat, när det gäller att för bland annat industriens, sjukvårdens och hemmens (icke minst *lanthemmens*) räkning tillvarataga den kvinnliga arbetskraften, på vars insatser i folkhushållet man med hänsyn till befolkningsutvecklingen i olika sammanhang velat ställa så stora förhoppningar.

Vi hemställa för den skull,

att riksdagen måtte besluta, att de i personalplanerna för den offentliga arbetsförmedlingen upptagna två försteassistentbefattningarna för konsulent- och koordinatorsuppgifter vid länsarbetsnämnden och arbetsförmedlingen i Linköping båda skola bibehållas.

Stockholm den 10 april 1951.

Elsa Johansson.

Ingemar Andersson.

Sven Persson.

Karl Ward.

Fridolf Thapper.

*Ivar Johansson,
Mysinge.*

Karin Wetterström.

Martin Skoglund.